

Kaikki ”esikoiset” eivät halua sakramentteja omiin käsiin

SAKRAMENTTIKIISTA *Seurakuntalaisia ei ole kuultu esikoislestadiolaisten sakramenttikiistassa.*

Esikoislestadiolaiset ry Suomessa on suunnittelemassa eriytymistä kirkostamme ottamalla kasteen ja ehtoollisen omiin käsiinsä. Haluan vielä kommentoida asiasta annettuja selityksiä ja päätöksen taustaa.

Liityin esikoislestadiolaisiin loppukesällä 1981 saatua ni heidän keskuudessaan merkittävän hengellisen avun.

Sain toimia useita vuosia myös lähetysmiehenä eli saarnaajana. Tunnen tämän liikkeen halintotapaa. Jäin sittemmin pois lähetysmiehen tehtävästä, kun painostus pysyä erossa luterilaisesta kirkosta lisääntyi. Pappina en voinut sopeutua tähän kehitykseen.

Yhdistyksen puheenjohtaja **Seppo Karhu** on sanonut haastattelussa uskovan sa ”suurimman osan esikoislestadiolaisista tukevan omien sakramenttien ottamista käyttöön”. Tätä en usko. Liikkeen

seen kuuluu niitä, jotka ovat valmiit omaehtoiseen elämään ja jotka näkevät kirkomme pahimmillaan myrkkyöytinä eläville kristityille. Päätös sakramentteja koskevasta asiasta on kuitenkin tehty Ruotsin Lapissa, josta se on tuotu ”neuvona” suomalaisille esikoisille.

Seurakuntaa ei tässä suunnitelmassa ole kuultu lainkaan,

vaikka asiaan niin kuuluisi. Sen tähden keskustelu on syntynyt vasta päätöksenteon jälkeen. Monille kirkkomme on läheinen, jopa rakas. Ruotsissa tehty päätös on omaa vertaustani käyttäen am-

muttu viime kesänä ”Paksulla Bertalla” seuraväen keskele. Niiden jotka koettavat suojautua sirpaleilta, katsotaan asettuvan vanhimpia ja heidän ”neuvoaan” vastaan.

On todettu, että ”Karhu ei halua ottaa kantaa päätöksen vaikutuksiin”. Siinä hän te-

kee mielestäni perustavan virheen. Hän hyppää suohon ajattelematta, pääseekö sieltä vielä ylös. Jeesuskin muistuttaa, kuinka tärkeää elämässämme on laskea kustannukset.

Teko osoittaa, millaista on kuuliaisuus herätysliikkeen johtoa kohtaan. On kiellettyä epäröidä, selvittää asioita loppuun asti tai esittää kysymyksiä. Se on vastustusta jopa Pyhää Henkeä kohtaan.

Paimenet ovat vastuussa seurakunnalle ja seurakunnan vastuuseen kuuluu ”koetella kaikki ja pitää se, mikä hyvää on” (1. Tess. 5:19–21). Sitä

nykyiset johtajat eivät salli. Näillä paimenilla ei näytä olevan myöskään huolta siitä, että yksittäiset jäsenet saattavat jättää liikkeen. Mahtavatko paimenet lähteä autiomaa-han etsimään heitä, vai esitetäänkö heidät pelkästään varoittavina esimerkkeinä tottelemattomuudesta paimenia kohtaan?

MATTI AALTONEN
rovasti, Pöytyä

”**Ruotsissa tehty päätös on omaa vertaustani käyttäen ammuttu viime kesänä ”Paksulla Bertalla” seuraväen keskelle.**